

og jeg vilde være meget tilfreds med, dersom det ærede Medlem kunde paavise mig en Maade, hvorved Trykket ogsaa kunde lægges paa den anden Side; jeg skulde være ham meget taknemmelig, ifald han vilde paavise mig en Maade, hvorpaa dette lod sig gjøre, der overhovedet var gennemførlig. Men jeg vil dog ved Siden heraf tillige tillade mig at gjøre den Bemærkning ligeoverfor ham, at det dog maasse er mindre nødvendigt at have et Tryk ogsaa paa den anden Side. Thi paa denne anden Side ligger Livets Tryk, om jeg saa maa sige; paa den ligger Nødvendigheden for den Paagjældende af og Dnsket hos ham om at blive ved sit Fæststed. Det kan jo dog ikke benægtes, at Forholdet for den modsatte Sides Vedkommende har idetmindste i den senere Aarrække stillet sig ulige gunstigere. — Det ærede Medlem talte endvidere om, „hvis man havde ladet Sagen gaa ganske rolig“. Dertil siger jeg: „Jå, Gud give, at man havde villet det“. Men det ærede Medlem maa jo dog selv vide, at det Spørgsmaal, som her er bragt paa Bane ved mit Lovforslag, er et, der er levnet fra den foregaaende Sæssion, og som Regjeringen fik en yderligere Opfordring til at bringe frem ved den Forespørgsel, der i den forrige Sæssions aller sidste Dage blev stillet til Conseilspresidenten om Regjeringens hele Stilling til disse Spørgsmaal. Det havde ganske vist været mit Dnske ikke tillige, idetmindste ikke i nærværende Sæssion, at komme ind paa en yderligere Forhandling om Fæstevæsenet. Men det ærede Medlem vil erindre, at det ikke er mig, der har forelagt det større Lovforslag om det nævnte Forhold, som for Tiden foreligger det andet Thing, og, naar det ærede Medlem sagde, at han fandt, at jeg havde gjort et meget respektabelt Skridt for at følge med, saa troer jeg, at han snarere burde have sagt, at jeg har gjort meget respektabelt Skridt for at gjøre det nævnte Lovforslag saa billigt og rimeligt, som det overhovedet var gjørligt. Jeg troer ikke, at det nu er muligt

at nøies med at gjøre, hvad man gjorde for nogle Aar siden, og at man ikke længer kan vise hele dette Spørgsmaal tilbage; men Op-gaven bliver da at se at lede det ind i et saadant Spor, at man kan bringe det til Ende paa den for alle Parter ønskeligste Maade. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg ikke har opfattet dette Things Stilling ved Fæstesagens Behandling i forrige Sæssion saaledes, at man herfra ønskede snarest muligt at faa forelagt et Lovforslag, der gik ud paa en endelig Afslutning og Ophævelse af hele det omhandlede Forhold. Havde jeg troet, at det var Meningen, da vilde min Stilling ganske vist have været en anden. Der vil jo imidlertid ved det Forslag, der nu foreligger, være fuldkommen Opfordring og Rettighed for det ærede Thing til i alt Fald at give en Ankyndning af, paa hvilken Maade man da ønsker hele Spørgsmaalet løst, selv om man ikke nu ønsker noget Forslag derom gennemført, og der vil da derved blive givet Regjeringen en Veiledning, med Hensyn til paa hvilken Maade den kan vente at tilvejebringe Entighed imellem begge Thingene i Henseende til Tilendebringelsen af hele det foreliggende Spørgsmaal.

Udsig: Det er ikke min Hensigt paa dette Stadium af Sagen at gaa nærmere ind paa dens Realitet, men i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer), og som synes mig at maatte føre til at forlaste Lovforslaget allerede paa dets nuværende Standpunkt, vil jeg dog tillade mig at gjøre et noget forskjeligt Synspunkt gjældende. Jeg skal som sagt ikke gaa nærmere ind paa Drøftelsen af det foreliggende Forslags Realitet, hvorved jeg maa bemærke, at jeg ligesom det ærede kongevalgte Medlem maa betragte som foreliggende, ikke blot Forslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing, men ogsaa, idet dette jo er et modificeret Regjeringsforslag, det Forslag, der indbragtes af Regjeringen. Jeg skal